

голѣмитѣ хора: болѣсть на пикочния мехуръ. Той бѣше единъ храбръ човѣкъ и, както разправяха, билъ получилъ твърдѣ солидно образование въ виенската военна академия.

Обаче, отъ чисто военна точка на гледане, той ни даде едно не твърдѣ красиво доказателство за неговитѣ способности, прѣзъ врѣме на дѣйствиата му въ Сърбия.

Тамъ ние виждаме едно разхвърляне на силитѣ, което, за нещастие, една година по-послѣ, ние виждаме да се повтаря, само че въ по-голѣми размѣри, съ дунавскитѣ армии.

Той атакува сѣрбитѣ почти по цѣлата имъ граница отъ западъ до изтокъ, като зае единъ необикновенно разтегнатъ фронтъ отъ 360 километра!

Разположенъ подъ своята палатка въ Нишъ, отъ която не излѣзе внѣ до самото свършване на войната, той постави на петъ пункта, твърдѣ много отдалечени единъ отъ другъ, петъ корпуса. (в. схема № 1).

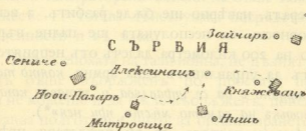


Схема № 1.

При изучването главния планъ на сердаря, ние ще видимъ какви сж били слѣдствията отъ това фатално и присѣрбно раздѣление силитѣ въ България; а сега можемъ да се запитаеме само, защо Абдуль-Керимъ-паша биде смѣненъ отъ длъжността почти веднага следъ почването на войната?